

33-Й МІЖНАРОДНИЙ ГЕОЛОГІЧНИЙ КОНГРЕС (ОСЛО, НОРВЕГІЯ, 5–14 СЕРПНЯ 2008)

Олімпіада в геології – таку назву отримала подія, що відбулася в Осло, в Норвегії, з 6 по 14 серпня 2008 р. Там відбувся 33-й Міжнародний геологічний конгрес (МГК), девіз якого “Система наук про Землю – основа для подальшого розвитку”. За аналогією з олімпійськими іграми МГК останнім часом проводять один раз в чотири роки.

Відкриття конгресу розпочалося 6 серпня о 18 год за місцевим часом. Відкрив конгрес Його Величність король Норвегії Гаральд V. Церемонія відкриття мала дух толерантності, дух наукового єднання. Дух геологічної спільноти вітав у цьому залі. Під час зустрічі короля зал піднявся і замер. З великою цікавістю була вислухана його промова аудиторією в понад чотири тисячі учасників. Всі промовці, які мали виступи після короля, починали з вітання в його честь, звернення до міністрів та учасників конгресу. Кожна країна, яка брала участь в організації конгресу, а це Данія, Ісландія, Норвегія, Швеція і Фінляндія, через своїх представників давала коротку інформаційну довідку про стан геологічної служби в своїх країнах, про результати її роботи, досягнення. Норвегія, Швеція і Фінляндія дали в програму відкриття концертний номер. Делегати були запрошені на відкриття виставки, яка почала працювати після завершення церемонії офіційного відкриття конгресу. Вони могли ознайомитися з виставками геологічних служб і компаній різних країн світу. Міжнародний геологічний конгрес – це зібрання представників геологічних служб усього світу, які обмінюються своїми досягненнями в науково-практичних сферах діяльності, успіхами розвитку того чи іншого напрямку в геологічних науках. Історія конгресів розпочалась з 1878 р. (табл. 1), коли відбувся 1-й МГК у Франції, в Парижі, де взяли участь представники 23 країн, і кількість учасників тоді становила 310 осіб. За всю історію конгреси не проводили тільки під час світових воєн, з 1913 по 1922 і з 1937 по 1948 р.

З метою проведення постійної роботи між сесіями МГК у 1960 р. був створений Міжнародний союз геологічних наук (МСГН). З того часу МГК проводить свої сесії спільно з МСГН. Україна в 2008 р., за 17 років незалежності, нарешті відновила свій статус і знову стала активним членом – взяла участь у роботі сесії МСГН з кількістю голосів – три. Країни були розділені (табл.2, подано відповідно до оригіналу станом на лютий 2008 р., І – неактивний статус, А – активний) на категорії (1–8) залежно від їх вкладу в розвиток геологічної галузі: кількість голосів країни відповідає її кате-

горії. Для прикладу, США, Японія, Росія мають вісім голосів, Данія, Нова Зеландія, Аргентина, Австрія, Швеція, Фінляндія, Норвегія – три, Узбекистан – два, Азербайджан, Білорусь – по одному голосу і т. д. Із країн, що мають три голоси, тільки Україна не була активним членом. Уже п’ять років неактивним членом є Ірак – два голоси. Серед країн, які мають по одному голосу, неактивними є Нігер, Ліберія, республіка Кот-д’Івуар, Папуа-Нова Гвінея, Північна Корея та ін.

Учасники 33-го конгресу представляли 118 країн (табл.3) – 6 198 осіб – найбільша кількість за всі часи проведення геологічних конгресів. Найчисленнішою була делегація Норвегії – 998 осіб. Норвезькі геологи мали можливість взяти участь великою кількістю працівників геологічної галузі і вони нею скористалися. Наступне місце посіла Росія, учасників конгресу від якої було 529, третє – США – 409, далі Китай – 390, Італія – 274, Японія – 187, Бразилія – 153, Австралія – 153, Індія – 103 особи.

З України було зареєстровано 29 осіб, одна особа брала участь у роботі конгресу без реєстрації. Всі учасники склали три групи. Представники першої групи отримали фінансову підтримку МГК (14 з 30 учасників). Це – реєстраційний внесок, проживання, участь у роботі всіх секцій, вибраних за напрямом. Друга група (8 учасників) приїхала за власні кошти. Третя група – працівники державних установ.

У неділю, 10.08.08, працювала сесія Міжнародного союзу геологічних наук, де було обрано нове керівництво, внесено зміни до статуту, вибрано країну, в якій проходитиме 35-й МГК. Претендентів було троє – Марокко, Індія, які претендували минулого разу, і новий кандидат – Південно-Афри-

Представники української делегації з президентом і віцепрезидентом 33-го МГК

Таблиця 1

Сесія	Рік	Країна-організатор	Місце проведення	Кількість країн	Кількість учасників
1	1878	Франція	Париж	23	310
2	1881	Італія	Болонья	22	420
3	1885	Німеччина	Берлін	22	445
4	1888	Великобританія	Лондон	25	830
5	1891	США	Вашингтон	26	546
6	1894	Швейцарія	Цюріх	20	401
7	1897	Росія	С.-Петербург	27	1037
8	1900	Франція	Париж	30	1016
9	1903	Австрія	Відень	31	664
10	1906	Мексика	Мехіко	34	707
11	1910	Швеція	Стокгольм	36	879
12	1913	Канада	Торонто	49	981
13	1922	Бельгія	Брюссель	38	518
14	1926	Іспанія	Мадрид	52	123
15	1929	Південно-Африканський Союз	Преторія	50	575
16	1933	США	Вашингтон	54	1182
17	1937	СРСР	Москва	50	2362
18	1948	Великобританія	Лондон	84	1778
19	1952	Алжир	Алжир	82	2910
20	1956	Мексика	Мехіко	105	3696
21	1960	Північна Європа	Копенгаген	101	3379
22	1964	Індія	Нью-Делі	109	2479
23	1968	Чехословаччина	Прага	103	3793
24	1972	Канада	Монреаль	110	4700
25	1976	Австралія	Сідней	85	3461
26	1980	Франція	Париж	116	4883
27	1984	СРСР	Москва	110	5699
28	1989	США	Вашингтон	108	5800
29	1992	Японія	Кіото	102	4861
30	1996	Китай	Пекін	102	6000
31	2000	Бразилія	Ріо-де-Жанейро	145	3500
32	2004	Італія	Флоренція	140	5000
33	2008	Норвегія	Осло	118	6198

канська Республіка (ПАР). Після голосування, яке відбулося у два тури, в другий тур вийшли Індії та ПАР. За результатами голосування другого туру, за участі 199 учасників, 115 голосів було віддано за те, щоб 35-й Міжнародний геологічний конгрес відбувся в ПАР.

Конгрес не може розв'язати головні проблеми, з якими стикається людство, але він може

зробити форум для їх демонстрації та дати рекомендації щодо їх вирішення.

Робота МГК мала три складові: наукові сесії; робота виставки; геологічний туризм.

Головні наукові теми, розглянуті конгресом, були об'єднані у теми дня.

“Теми дня” – це новий вид діяльності МГК, завдяки якому було бажання дати всім учасникам

Таблиця 2

Country	Cat.	Stat.	Country	Cat.	Stat.	Country	Cat.	Stat.
Albania	1	A	Guyana	1	A	Peru	1	A
Algeria	1	I	Hungary	3	A	Philippines	1	I
Angola	1	A	Iceland	1	A	Poland	2	A
Argentina	3	A	India	5	A	Portugal	2	A
Australia	6	A	Indonesia	1	I	Romania	3	A
Austria	3	A	Iran	3	A	Russia	8	A
Azerbaijan	1	A	Iraq	2	I	Saudi Arabia	1	A
Bangladesh	1	A	Ireland	2	A	Senegal	1	I
Belarus	1	I	Israel	2	A	Serbia	2	A
	3	A			A	Slovak Republic	1	A
Belgium			Italy	7	A	Slovenia	1	A
Belize	1	I	Ivory Coast	1	I	Somalia	4	I
Bolivia	1	I	Jamaica	1	A			
Bosnia – Herzegovina	1	A	Japan	8	A	South Africa	4	A
Botswana	2	A	Jordan	1	A	Spain	1	A
Brazil	4	A	Kazakhstan	3	A	Sri Lanka	1	I
Bulgaria	2	A	Kenya	1	A	Sudan	1	A
Burkina Faso	1	I	Korea North (PDR)	1	I	Surinam	1	A
Burundi	1	I	Korea South (ROK)	2	A	Swaziland	1	I
Cameroon	1	A	Latvia	1	A	Sweden	3	A
Canada	5	A	Lebanon	1	A	Switzerland	4	A
Chile	1	A	Libya	1	A	Syria	1	A
	7	A			A	Taiwan (China)	3	A
China, P. R.			Lithuania	1	A	Tanzania	1	A
Colombia	1	A	Luxembourg	1	A	Thailand	1	A
Congo	1	A	Madagascar	1	I	Tunisia	1	I
Costa Rica	1	I	Malawi	1	A	Turkey	3	A
Croatia	1	A	Malaysia	1	A	Uganda	1	A
Cuba	1	I	Mexico	2	A	Ukraine	3	I
Cyprus	1	A	Mongolia	1	A	United Kingdom	7	A
Czech Republic	2	A	Morocco	2	A	Uruguay	1	A
Denmark	3	A	Mozambique	1	A	USA	8	A
Ecuador	1	I	Namibia	1	A	Uzbekistan	2	A
Egypt	2	A	Netherlands	4	A			
Estonia	2	A	New Zealand	3	A	Venezuela	1	I
			Nicaragua	1	I	Vietnam	1	A
Finland	3	A	Niger	1	I	Yemen	1	A
France	7	A			A			
Rep. of Gambia	1	A	Nigeria	1	A	Zambia	1	A
	1	I			A	118 Adhering Orgs.		
Georgia			Norway	3	A	88 Active		
Germany	7	A	Pakistan	1	A	30 Inactive		
Ghana	1	I	Panama	1	I			
	2	A	Papua New Guinea	1	I			
Greece			Paraguay	1	I			
Guatemala	1	I						

повне загальне уявлення про те, що відбувається сьогодні в науках про Землю. Як найбільший внесок у Міжнародний рік планети Земля (МРПЗ), 33-й МГК мав однією з головних цілей продемонструвати надзвичайну важливість наук про Землю для стійкого розвитку суспільства. Для цього було вибрано 7 найголовніших тем, на яких сфокусував свою увагу конгрес. В окремому лек-

ційному залі симпозіуми проходили кожен день – від 7-го серпня до 14-го серпня. Кожен день закінчувався годинною дискусією, яка переходила у прес-конференцію. Лекції були розповсюджені в Інтернеті, на симпозіум запрошували журналістів. До 7 тем дня ще додали годинну сесію зі “Світової геології”, на якій було офіційно репрезентовано геологічний проект. Поданням цього

Таблиця 3

Країна	Кількість учасників
Норвегія	998
Росія	529
США	409
Китай	390
Італія	274
Об'єднане королівство	271
Німеччина	269
Швеція	212
Японія	187
Бразилія	153
Австралія	153
Франція	149
Канада	139
Фінляндія	122
Данія	117
Іспанія	105
Індія	103
Швейцарія	97
Іран	93
Казахстан	89
Корея	85
Польща	84
Нідерланди	79
Чехія	61
Турція	60
Узбекистан	33
Австрія	33
Бельгія	30
Україна	29
Марокко	29
Нігерія	25
Ірак	11
Білорусь	2

проекту була відкрита конференція 6 серпня, одразу після церемонії відкриття конгресу.

Коротко розглянемо “теми дня”:

1. *Початковий етап життя, еволюція та біологічна різноманітність.* Симпозіум оцінив важливі шляхи в еволюції життя та біологічній різноманітності на Землі і все, що ми знаємо з минулих досліджень, через 150 років після роботи Ч. Дарвіна “Походження видів”. Важливість поєднання різноманітних природничих наук демонструвалася в презентаціях з менеджменту та географії морських ресурсів, як і у безмежній біосфері, де представлена велика кількість біомас Землі.
2. *Зміни клімату – минулі, сучасні, майбутні.* За всю історію Землі клімат значно змінився, але

те, наскільки швидко відбуваються зміни за останні роки, хвилює найбільше. Симпозіум розкрив палеокліматичні дані та дав оцінку різним кліматичним факторам, порушивши питання, яка кількість змін відбувається через антропогенний вплив. Достовірність кліматичних прогнозів досліджується, тому що це впливає на сучасні зміни та потребує дій, щоб зменшити негативні наслідки.

3. *Геологічні ризики: Чи може суспільство подолати їх?* Зсуви, підймання рівня моря, зниження рівня води в дельтах, сильні шторми, землетруси, повені та цунамі вражають наше суспільство, спричинюючи смерть та велику шкоду життю. Чи можемо ми захистити суспільство, чи маємо будувати на тих територіях, яким загрожують природні катастрофи? Чи можемо ми винайти ефективні попереджувальні системи, що готові до аварійних ситуацій?
4. *Вода, здоров'я людини та навколишнє середовище.* Життя людей залежить від води, і попит на чисту воду зростає зі збільшенням чисельності населення. Земні води є важливим та зазвичай чистим джерелом, але урбанізація, індустріалізація та зміни у використанні ресурсів Землі створюють проблеми, пов'язані із їх забрудненням.
5. *Мінеральні ресурси у світовій економіці, що швидко розвивається. Чи є якісь природні обмеження?* Світові мінеральні ресурси не безмежні. На сьогодні ціни на метали високі. Нові ресурси добувають із застосуванням нових технологій. Оцінка резервів завжди здається дуже низькою. Симпозіум детально розглянув деякі види мінеральних ресурсів, вказавши на проблеми, з якими стикнеться видобувна галузь промисловості та деяка частина населення через кілька років.
6. *Змагання за енергію: Якою буде енергія майбутнього?* Ситуація з енергією є вкрай важливою проблемою у сучасному світі. Наша залежність від палива також охоплює істотні кліматичні аспекти. Симпозіум продемонстрував сьогоденну ситуацію стосовно різних енергетичних джерел, їх потенціалу, впливу та економії. Підіймалися деякі важливі питання щодо подолання зростаючого енергетичного попиту та його вплив на фінансову сферу суспільства.
7. *Земля та все, що поза нею, – космічна перспектива.* Відомі вчені наголосили на останніх відкриттях у галузі планетних досліджень, впровадженні нового розуміння нашого місця у Всесвіті. Теми охоплювали результати досліджень планет, подібних до планети Земля в інших сонячних системах, роль астероїдів і комет для еволюції на Землі, води на Марсі та її важливості для позаземного життя, перспектив

метеоритики на конденсацію навколосонячної туманності.

По декількох наукових напрямках доповіді українських учених викликали великий інтерес і мали знакове забарвлення.

Перший науковий напрям на який я особливо хотів би звернути увагу як на стрімко прогресуючий, це геоінформатика. На конгресі в Бразилії, в 2000 р., виділених доповідей з геоінформатики не було, а в 2004 р. у Флоренції в Італії уже було подано близько 10 доповідей за цим напрямом. Приємно відзначити, що в Осло працювало три наукові секції і четверта, дискусійна, з підведення підсумків роботи трьох останніх, на яких було подано понад 80 доповідей з геоінформатики. Доповідь від НАН України з геоінформатики викликала жвавий інтерес. Відбулася дискусія з представниками різних країн, де ми обговорювали проблеми, які стоять перед геоінформатикою, зокрема яким шляхом їй розвиватися, яким чином рухатися далі.

Одне з основних завдань геоінформатики – подати всю інформаційну базу, яка є в геології, однією “комп’ютерною мовою”, з якою можна буде досить оперативно ознайомлювати фахівців будь-якого профілю в тому чи іншому напрямі. Під час розмови, академік-секретар Відділення наук про Землю РАН О.О. Гліко, дав високу оцінку журналу “Геоінформатика”, який видає НАН України, за його високий науковий рівень та якість видання. Україна є однією з тих країн, що активно розвивають цей напрям. На цей час у нас створена єдина у світі асоціація геоінформатики, починаючи з 2002 р. відбуваються щорічні міжнародні конференції з геоінформатики, крім журналу “Геоінформатика” виходить друком щорічний збірник наукових праць “Теоретичні та прикладні аспекти геоінформатики”. Слід відзначити, що ця плідна робота, яка почалася зі створення і розвитку напрямку геоінформатики була ініційована Центром менеджменту і маркетингу в галузі наук про Землю Інституту геологічних наук (ІГН) НАН України сумісно з Асоціацією геоінформатики. Чотири роки тому, на четвертій конференції з геоінформатики, було прийнято рішення ініціювати створення кафедри геоінформатики в Україні. Приємно відзначити, що така кафедра створена на геологічному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка. В Японії і в Росії уже функціонують інститути геології і геоінформатики.

Вагомим внеском у роботу МГК від українських учених були результати створення геологічного календаря, який має замінити стратиграфічну шкалу.

Геологія до останнього часу була, за думкою багатьох, наукою описовою. Тому геологічну історію уявляли як сукупність не пов’язаних між со-

бою подій різного рангу. Закономірна зміна пори року обумовлена обертанням Землі навколо Сонця. Не лише Земля обертається навколо Сонця, а й вся Сонячна система обертається навколо центра нашої Галактики – Молочного Шляху. Звідси зародилася ідея геологічної історії як закономірного відображення зміни галактичних сезонів. Одним з наполегливих пропагандистів цього напрямку був український геолог М.П. Балуховський. Перед нами було поставлено завдання створення галактичного календаря, який давав би змогу поглянути на історію нашої планети як на єдине закономірне ціле.

Результатом цієї роботи і є створення галактогеологічного календаря – подія для геологів епохальна, оскільки одразу ж переводить історичну геологію – основу геологічних наук – із статусу описової науки (“-графії”) у статус науки точної, дедуктивної (“-логії”), здатної вірно пояснити, чому така-то подія геологічної історії відбулася і чому це відбулося саме в цей час. Глибоке знання історії нашої планети дає можливість глибше осмислити геологічні процеси, що відбуваються нині, виявити, яку небезпеку для людства вони можуть становити. Створення галактогеологічного календаря, що докорінно змінює суть історичної геології, допомогло появі ще одного дуже важливого і зовсім неочікуваного наукового відкриття – закону всесвітньої абсолютності. Світостворення стратифіковано по осі масштабів – воно ділиться на “світи”: “мікросвіт”, “макросвіт”, “мегасвіт”. Людське пізнання поступово охоплює все більше таких “страт” чи світів, починаючи з однієї єдиної страти – макросвіту. У людства було всього два канали пізнання: безпосереднє спостереження і висновки з теоретичних побудов, які ґрунтуються на фізичному експерименті. Проте експеримент продовжується недовго – хвилини, години, добу, роки. Так склалася фізика мікросвіту, вершиною якої є рівняння Ньютона, Максвелла та їх сучасників. На рубежі 19-го і 20-го століть відбулась велика наукова революція, в результаті якої “розмах” людських знань здійснив якісний скачок: він містить три “страти” – мікросвіт, макросвіт, мегасвіт. У кожного розмаху свій круг законів Природи, своя “мегапарадигма”. Природно, що нова мегапарадигма охоплює, як окремий випадок, всі закони Природи попередньої мегапарадигми. На межі 20-го і 21-го століть гостро постало питання наступного прориву – прориву до природознавства “п’яти страт”: наносвіту, мікросвіту, макросвіту, мегасвіту та гігасвіту, тобто прориву до нової, постейнштейнівської, мегапарадигми. Для цього потрібно було, по-перше, розробити теорію наносвіту, який вчені називають фізичним вакуумом, та теорію мегасвіту, в якому часові інтервали фантастично великі: 10^{40} – 10^{50} років. Утім, як

виявилось, створення повної постійнштейнівської мегапарадигми неможливе без оволодіння людством ще одного, досі невідомого каналу пізнання. Таким каналом пізнання є розшифровка “кам’яного літопису” земної кори. Оскільки фізичний експеримент нетривалий, знання про мегацикли з періодами в мільйони, сотні мільйонів, мільярди років сучасне природознавство може отримати тільки на основі наближених екстраполяцій. Між тим наша благословенна планета сотні мільйонів і мільярдів років подорожує в космічному просторі і, наче космічна обсерваторія, ретельно записує в своїй корі інформацію про все, що відбувається в Космосі за ці мільярди років.

Своїми роботами українські вчені підійшли до нового, зовсім неочікуваного закону Природи, перлини постійнштейнівської мегапарадигми – закону всесвітньої абсолютності, який говорить: процеси і події в Метагалактиці, як і процеси, і події в геологічній історії, здебільшого передбачені космічним календарем.

Про ці взаємопов’язані відкриття доповідали міжнародній геологічній спільноті на 33-му МГК, в рік планети Земля, А.Є. Кулінкович і М.А. Якимчук. Крім того, ці доповіді були розповсюджені у друкованому препринтному вигляді на англійській та російській мовах.

Від відділення наук про Землю НАН України в роботі конгресу брали участь: члени-кореспонденти М.І. Павлюк (ІГГГК), О.Ю. Лукін, М.А. Якимчук (ІГН). Через неможливість взяти участь у роботі конгресу член-кореспондент НАН України Є.Г. Булах передав його учасникам свої друковані праці, видані в Україні. Його монографії користувалися великим попитом. Приємно відзначити, що складений список бажаючих, хто хоче отримати ці видання для своєї роботи, представляє фахівців від Південної Африки (ПАР) до Японії, від Австралії до скандинавських країн. Є надія, що ці заявки Є.Г. Булах із задоволенням виконає. Крім згаданих учасників НАН України представляли: Інститут геологічних наук – О.О. Ремезова, О. Яценко; Центр аерокосмічних досліджень ІГН О.А. Кичка; Інститут геофізики ім. С.І. Субботіна – І.І. Рокитянський, Т. Єгорова, І.І. Рокитянський був керівником однієї із секцій; Інститут геохімії навколишнього середовища – В.В. Долін; Відділення гідроакустики Морського гідрофізичного інституту – О. Драгомирецька; Львівський центр Інституту космічних досліджень – В. Корепанов. Через фінансові проблеми не змогли взяти участь у роботі конгресу представники Інституту геохімії, мінералогії та рудоутворення (член-кореспондент О.М. Пономаренко, д.г.-м.н. К.Є. Єсипчук та ін.).

Від Одеського університету ім. І.І. Мечнікова в роботі конгресу брали участь 5 осіб, від Київсь-

кого національного університету імені Тараса Шевченка, географічний факультет – Н.П. Герасименко, Дніпропетровського національного університету – В. Манюк, Львівського національного університету ім. І. Франка – В. Лавро.

У табл. 4 наведено дані щодо участі країн у програмі наукової сесії конгресу.

В табл. 5 наведена інформація про кількість авторів, що надіслали на конгрес доповіді від різних установ України. Аналіз кількості доповідей, поданих на 33-й МГК, наведено в табл. 6.

Таблиця 4

№ п/п	Країна	Кількість доповідей
1	Росія	787
2	США	717
3	Норвегія	649
4	Китай	494
5	Великобританія	471
6	Італія	418
7	Німеччина	417
8	Австралія	292
9	Франція	286
10	Канада	251
11	Японія	250
12	Швеція	250
13	Бразилія	218
14	Іспанія	187
15	Швейцарія	157
16	Індія	156
17	Данія	149
18	Фінляндія	148
19	Ірак	142
20	Нідерланди	136
21	Польща	126
22	Турція	101
23	Корея Південна	99
24	Оман	79
25	Румунія	77
26	Австрія	69
27	Португалія	69
28	Аргентина	67
29	Чехія	62
30	Нова Зеландія	62
31	Україна	62
32	Казахстан	57
33	Узбекистан	53
34	Бельгія	52
35	Ірландія	49
36	Угорщина	44
37	Південна Африка	42
38	Ісландія	35
39	Мексика	33
40	Єгипет	30
41	Словенія	30

Таблиця 5

№ п/п	Кількість учасників	Організація
1	15	Інститут геологічних наук НАН України
2	12	Інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення НАН України
3	11	Інститут геофізики ім. С.І. Субботіна НАН України
4	9	Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (Міністерство освіти і науки України)
5	6	Український державний геологорозвідувальний інститут Мінприроди
6	4	Центр менеджменту та маркетингу в галузі наук про Землю ІГН НАН України
7	4	Львівський національний університет імені І. Франка (Міністерство освіти і науки України)
8	3	Інститут геохімії навколишнього середовища НАН України
9	3	Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Міністерство освіти і науки України)
10	4	Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України
11	2	Львівський центр Інституту космічних досліджень НАН України та НКАУ
12	1	Науковий центр аерокосмічних досліджень Землі ІГН НАН України
13	1	Інститут археології НАН України
14	1	Державна геологічна служба України (Міністерство охорони навколишнього природного середовища України)
15	1	КП "Кіровгеологія"
16	1	Київський геологорозвідувальний технікум
17	1	Підприємство "Надра група"
18	1	Енергосв'язь
19	1	Компанія "Бізеї"
20	1	Міністерство охорони навколишнього природного середовища України
21	1	"Науканафтогаз" НАК "Нафтогаз України"
22	1	НАК "Нафтогаз України" (N180)
23	1	Карпатське відділення Інституту геофізики НАН України
24	1	Морський гідрофізичний інститут НАН України
25	1	Одеське відділення Морського гідрофізичного інституту НАН України
26	1	Івано-Франківський національний університет (Міністерство освіти і науки України)
27	1	Дніпропетровський національний університет (Міністерство освіти і науки України)
28	1	Харківський національний університет ім. Н.Н. Каразіна (Міністерство освіти і науки України)

Таблиця 6

Установа	Доповіді		
	Самостійні	У співавторстві з вченими	
		українськими	іноземними
ІГН	17	–	–
ІМГР	5	1	4
ІГФ	6	–	2
ІГГГК	2	–	1
ІГНС	1	–	1
Одеське відділення МГІ	1	–	–
Львівський центр Інституту космічних досліджень	1	1	1
Університети			
Одеський	6	–	1
Київський	1	1	1
Львівський	1	1	–
Дніпропетровський	1	–	–
Харківський	–	–	1
МОН	–	–	1
КГРТ	2	2	–
Нафтогаз	1	–	–
Наука Нафтогаз	1	–	–
УкрДГРІ	1	–	–

Зустріч з керівництвом 33-го МКГ (зліва направо) віце-президент Фінн Омотт, президент Арне Бйорлікке і генеральний секретар Конгресу Андерс Солгейм

Зустріч з новообраним президентом МСГН Альберто Рікарді, Аргентина (зліва) і генеральним секретарем МСГН Петром Бобровським, Канада (справа)

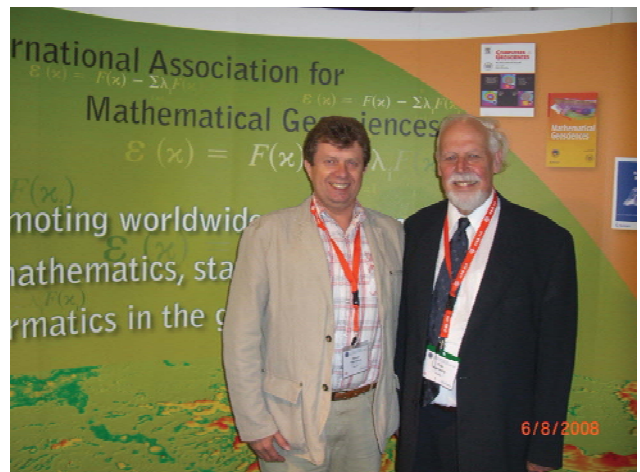
Зустрічі під час роботи конгресу – один із важливих і цікавих моментів його роботи, і вони мають велике значення. Є багато тих, хто знає геологічну славу України, тому що випускники наших вищих навчальних закладів працювали і працюють в усьому світі. Були приємні зустрічі з керівництвом 33-го МКГ. Ми обговорили питання участі України в МСГН, оскільки до цього часу такої не було. Були дискусії і з президентом МСГН, обговорювали питання про можливість подальшої співпраці, тому що в Україні є можливість розкрити себе, але потрібно мати державницький підхід до вирішення цієї проблеми. Відбулася зустріч з новообраним президентом і з генеральним секретарем МСГН – Петром Бобровським, жителем Канади, українцем за походженням. Його батько народився у Києві, мати – у Львові. П. Бобровський вільно володіє українською мовою, він висловив надію на тісну співпрацю МСГН з геологічною спільнотою України. Новим президентом МСГН обраний Альберто Рікарді, представник Аргентини. Тривалий час він був керівником різних комітетів із стратиграфії в МСГН. Після ознайомлення з геологічним календарем А. Рікарді дуже шанобливо відреагував на

досягнення українських вчених. Зустріч з президентом 34-го МКГ, що відбудеться в 2012 р. в Австралії, дає Україні певний шанс. В дискусії з проблем геоінформатики з президентом 34-го МКГ були порушені питання щодо можливості створення підрозділу з геоінформатики на наступному конгресі, оскільки розвиток цього напрямку прогресує у світі. Приємно відзначити, що я був запрошений до участі в обговоренні створення програми діяльності цього напрямку.

Відбулася зустріч з незмінним багато років президентом Міжнародної асоціації математичної геології (у створенні якої в 1968 р. активну участь брав наш колега із Чехії Вацлав Немец, з ним ми зустрічаємося вже вчетверте на конгресах) представником геологічної служби Канади Федеріко Агтербергом. Згідно з думкою членів асоціації, з 2008 р. її змінена назва: Міжнародна асоціація математичних геонаук (МАМГ). Були обговорені плани співпраці Всеукраїнської асоціації геоінформатики і МАМГ та плани створення студентських осередків МАМГ в Україні на зразок існуючих в Китаї, Канаді. Сьогодні це питання є складним для України, оскільки навіть вступ на геологічні

Нейл Вільямс – новообраний президент 34-го МКГ, що відбудеться в Австралії в 2012 р.

Зустріч з багаторічним президентом Міжнародної асоціації математичних геонаук Федеріко Агтербергом (Канада)

факультети проводять без урахування тестування з математики. Відповідно, і рівень математичної підготовки залишає бажати значно кращого, щоб спілкуватися з членами МАМГ зрозумілою їм математично-геологічною мовою.

Цікавою була зустріч з В. Доліним. Тільки в Осло з'ясувалося, що ми закінчували одну, фізико-математичну школу-інтернат при Київському університеті, з різницею в дев'ять років. Після школи він закінчив хімічний факультет КДУ і є доктор геологічних наук. Несподіваним було почути від випускника Київського геологорозвідвального технікуму В. Стрижалка, що нас вчила

математиці одна вчителька, Л.П. Качан, – мене в сільській школі, а його в м. Рівному. Ось такі ниточки можуть зв'язувати наші зустрічі.

33-й Міжнародний геологічний конгрес закінчив свою роботу. В променях геологічного світла чітко можна було побачити плюси і мінуси геологічної служби і геологічної науки України, наші досягнення і наші промахи.

Сьогодні залишається вірити в те, що прийде час, коли ми зможемо на рівних почувати себе в міжнародному геологічному товаристві.

*Директор ЦММ ІГН НАН України
М.А. Якимчук*